

Research Article

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการ
ร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น

EFFECTS OF LEARNING ACTIVITIES MANAGEMENT BASED ON CONTEMPLATIVE EDUCATION INTEGRATED WITH THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY TO ENHANCE SELF-DISCIPLINE BEHAVIOR OF LOWER PRIMARY STUDENTS

ธนิดา วรฤทธิ์* และ พิชชาติ แก้วพวง

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Thanida Worarit* and Pichart Kaewpuang

Program in Curriculum and Instruction, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: Thanidaworarit@gmail.com

Received: 12-10-2024

Revised: 18-10-2024

Accepted: 06-12-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา
บูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กำหนดเป็นกลุ่ม ทดลอง จำนวน 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความมีวินัยในตนเอง

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to compare the self-discipline behavior before and after the learning activities management based on contemplative education integrated with the sufficiency economy philosophy of lower primary students, 2) to study the satisfaction of students on learning activities management based on contemplative education integrated with the philosophy of sufficiency economy. This research is a quasi-experimental research. The samples used in the research were 58 students, grade 2 at Wat Laem Fa Pha School under the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office (Area 1), in the first semester of the academic year 2024. The research instruments consisted of the lesson plans using learning activities management based on contemplative education integrated with the sufficiency economy philosophy; a self-discipline behavior evaluation form, and a satisfaction evaluation form of students on learning activities management based on contemplative education integrated with the sufficiency economy philosophy. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and t-test.

The research results revealed that: 1) Self-discipline behavior of lower primary students who learned after using learning activities management based on contemplative education integrated with the sufficiency economy philosophy was higher than before the experiment with a statistical significance level of .05. 2) The satisfaction of lower primary students on learning activities management based on contemplative education integrated with the sufficiency economy philosophy was at the highest level.

Keywords: Contemplative education, Sufficiency economy philosophy, Self-discipline.

บทนำ

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองนั้นมีความสำคัญมาก เพราะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับนับถือชื่นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จัก และยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติมีความสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ผู้มีวินัยในตนเองจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้วินัยในตนเองส่งผลดีต่อผู้เรียน เนื่องจากความรู้ไม่สามารถบรรจุอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนได้ทั้งหมดและความรู้บางอย่างไม่สามารถทำความเข้าใจได้ในห้องเรียน

ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น จึงต้องฝึกวินัยในตนเองเพื่อควบคุมการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มุ่งสู่เป้าหมายถึงแม้จะเป็นงานที่ยากและต้องใช้เวลาที่จะเพียรพยายามไม่ย่อท้อ จะจงใจตนเองจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย วินัยในตนเองจึงเป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จ (Srichai, 2024) ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมทางจริยธรรมจากจิตสำนึกที่มีคุณค่า โดยเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามแบบแผนของตัวเอง ก่อนและที่สังคมกำหนดไว้และต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะปฏิบัติเองและเกิดความเคยชิน (Perathoranic, 2019) ความมีวินัยในตนเองนั้นเกิดจากแรงกระตุ้นภายในและพฤติกรรมที่แสดงออกมาต้องอยู่ในกฎระเบียบของสังคม Luangrach (2017) นอกจากนี้ความมีวินัยในตนเองช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน หากบุคคลในสังคมมีวินัยในตนเองจะส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความเป็นระเบียบ สงบสุข และเจริญก้าวหน้า พัฒนาเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ซึ่งความมีวินัยในตนเองประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความตรงต่อเวลา (Wisadsing & Kaewpuang, 2022)

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นพบว่า ปัญหาการขาดความมีวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นเรื่องที่โรงเรียนเผชิญอยู่เสมอ ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมไม่เหมาะสมในชั้นเรียน ทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน ส่งผลให้ครูและนักเรียนเกิดความเครียดและขาดกำลังใจในการเรียนการสอน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะอันเกิดจากการขาดความมีวินัยในตนเอง ได้แก่ พุดแทรกขณะครูดำเนินการเรียนการสอน รบกวนการเรียนของเพื่อน ปฏิบัติตนโดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมจริยธรรมหรือกระทำผิดตามกฎหมาย ปัจจุบันการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความวินัยในตนเองให้กับเด็กไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนไทยยังขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมตามใจตนเอง ทำงานไม่เป็นระบบ ไม่ตรงต่อเวลาและไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม สอดคล้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ครูในโรงเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาการแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ชอบหยิบฉวยของผู้อื่นมาเป็นของตน ลอกการบ้านเพื่อน เข้าห้องเรียนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ไม่ค่อยส่งงานและการบ้าน (Mingchai, 2024) สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนขาดความมีวินัยในตนเอง ทำให้นักเรียนไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีความรับผิดชอบต่อเวลา และไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปลูกฝังพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองในโรงเรียน เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการทำงานในอนาคต

ผู้วิจัยได้ค้นหาแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ซึ่งพบว่าแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาสามารถนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองได้ จิตตปัญญาศึกษา หมายถึง กระบวนการในการเรียนรู้ของบุคคลที่เน้นการเรียนรู้จากภายในตัวเอง รู้ตัว เข้าถึงความจริง ทำให้เปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับโลกและผู้อื่น การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงและการรับฟังด้วยใจเปิดกว้าง ยอมรับความหลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่การมีสมดุภายใน มีปัญญา คิดและใคร่ครวญจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้ เกิดความเข้าใจในความเป็นธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกิดปัญหาทำให้จิตใจได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง (Bamrungsub, 2024) จิตตปัญญาศึกษาเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต เหมาะสำหรับการพัฒนาบุคคลและกลุ่มบุคคลให้เกิดความสามารถขึ้นและพึ่งตนเอง มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความเคารพนับถือ เป็นสังคมที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างแท้จริง และยังมีส่วนช่วยสร้างบุคคลและสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม (Rungkunakorn, 2016) แนวคิดจิตตปัญญาศึกษามีฐานความเชื่อที่มองมนุษย์ว่ามีคุณค่า ศักดิ์ศรี มีศักยภาพและความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการตระหนักรู้ผ่านประสบการณ์ตรงภายในตนเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในตัวมนุษย์ ได้แก่ ความจริง ความดีและความงาม เป้าหมายการจัดการเรียนรู้แนวจิตตปัญญาเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด

การตระหนักรู้ภายในตนเอง มองเห็นศักยภาพในตนเองและผู้อื่น เห็นคุณค่าและเชื่อมโยงต่อสรรพสิ่ง เกิดความอ่อนน้อม ถ่อมตน มีความรักเมตตาต่อผู้อื่นและสรรพชีวิต อีกทั้งเกิดความสำนึกต่อส่วนรวมด้วยการลงมือปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลง สังคมและโลกโดยมีความเชื่อมั่น เคารพ ให้เกียรติความเป็นมนุษย์ภายในของทุกคน โดยมีขั้นตอนหลักในการจัดกิจกรรม เรียนรู้ 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อมการเป็นทำจิตใจให้เกิดความสงบผ่อนคลายผ่านกิจกรรมการฝึกสติ ในรูปแบบต่าง ๆ 2) ขั้นดำเนินกิจกรรมหลัก เป็นการเปิดประสบการณ์ใหม่บนเนื้อหาที่นำมาจัดพร้อมทั้งมีการใคร่ครวญ ผ่านประสบการณ์ภายในตนเองเชื่อมโยงกับผู้เข้าร่วมกระบวนการผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด 3) ขั้นสรุป เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตนเองและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนอื่น มีการสะท้อนมุมมอง ความรู้สึกเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้ (Linhoo et al., 2022)

การส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสามารถประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งมีเงื่อนไขที่สำคัญได้แก่ ความรู้และคุณธรรม (The Chaipattana Foundation, 2024) คุณธรรมจริยธรรมสามารถเสริมสร้างด้วยการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปบูรณาการกับการเรียนการสอนดังที่ Linphoo et al. (2022) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษา วิชาชีพครูด้วยกระบวนการเรียนรู้แนวจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมใช้กระบวนการเรียนรู้แนวจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (CCR-KP) มีจิตสำนึกสาธารณะโดยรวมเพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัย จึงนำแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียน มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการ ร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามขั้นตอนของ Linphoo et al. (2022) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ตระหนักรู้-สู่การสร้างภูมิคุ้มกัน ขั้นที่ 2 ถามก่อร่าง-สร้างแรงบันดาลใจระเบิดจากข้างใน ขั้นที่ 3 ปฏิบัติได้ใคร่ครวญ-ใช้เป็นและพอประมาณ ขั้นที่ 4 นำเสนอ-ยกระดับปรับมุมมองสอดคล้องเหตุผล และขั้นที่ 5 สะท้อนการเรียนรู้-สู่การประยุกต์ใช้ จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ทำให้การจัดการเรียนรู้จาก 3 ขั้นตอน เพิ่มขึ้นเป็น 5 ขั้นตอน ที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์ กันอย่างกลมกลืน

จากความสำเร็จและปัญหาการขาดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจเสริมสร้าง พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญา ศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคมอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ตอนต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองและคุณลักษณะอันพึงประสงค์อื่น ๆ ส่งผลให้พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นเพิ่มสูงขึ้น
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการและขั้นตอนชัดเจน โดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ส่งผลให้นักเรียนประถมศึกษาตอนต้นขึ้นขอใบในวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นทำให้พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองเพิ่มสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 197 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) กำหนดเป็นกลุ่ม ทดลอง จำนวน 58 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปรตาม คือ 1) พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรม โดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความมีวินัยในตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่

- 3.1 ความขยันหมั่นเพียร
- 3.2 ความซื่อสัตย์
- 3.3 ความตรงต่อเวลา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 6 ชั่วโมง ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2567

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. **แนวคิดจิตตปัญญาศึกษา** จิตตปัญญาศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากภายในตัวเอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ มีปัญญา คิดและใคร่ครวญจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้ เกิดความเข้าใจทำให้จิตใจได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง (Bamrungsub, 2024) จิตตปัญญาเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ช่วยให้เราพัฒนาตนเองและผู้อื่น โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Rungkunakorn, 2016) แนวคิดจิตตปัญญาเน้นให้เห็นคุณค่าของมนุษย์ทุกคนมีคุณค่า ศักดิ์ศรี มีศักยภาพและความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการตระหนักรู้ผ่านประสบการณ์ตรงภายในตนเองเกี่ยวกับคุณลักษณะภายในตัวมนุษย์ ได้แก่ ความจริง ความดี และความงาม เป้าหมายของการเรียนรู้แบบจิตตปัญญา คือ การปลูกจิตสำนึกภายในให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รู้จักเห็นอกเห็นใจ และพร้อมที่จะสร้างสรรค์โลกที่ดีกว่าโดยไม่แบ่งแยกชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา มีขั้นตอนหลักในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นการทำให้จิตใจให้เกิดความสงบผ่อนคลายผ่านกิจกรรมการฝึกสติในรูปแบบต่าง ๆ 2) ขั้นดำเนินกิจกรรมหลัก เป็นการเปิดประสบการณ์ใหม่บนเนื้อหาที่นำมาจัด พร้อมทั้งมีการใคร่ครวญผ่านประสบการณ์ภายในตนเองเชื่อมโยงกับผู้เข้าร่วมกระบวนการผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด 3) ขั้นสรุป เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตนเองและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนอื่น มีการสะท้อนมุมมองความรู้สึกเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้ (Linthoo et al., 2022)

2. **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นการรู้จักพึ่งตนเองโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเกื้อกูล ไม่พึ่งพาไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์ รู้จักประหยัดอดออม มีสติปัญญาและความเพียร รู้จักที่จะเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอและรู้จักที่จะใช้ความรู้เหล่านั้นอย่างรอบรู้ รอบคอบและระมัดระวังตระหนักถึงความจำเป็นและความพอเหมาะพอดีกับฐานะของตนเอง (Linthoo et al., 2022) เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้

ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งมีเงื่อนไขที่สำคัญได้แก่ ความรู้และคุณธรรม (The Chaipattana Foundation, 2024)

2.1 หลักความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

2.2 หลักความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

2.3 หลักการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

3. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากภายในตัวเอง รู้ตัวเข้าถึงความจริง ปรับเปลี่ยนมุมมองผ่านประสบการณ์ตรง รับฟังด้วยใจเปิดกว้าง ใช้ปัญญาคิดใคร่ครวญจนเกิดความรู้ความเข้าใจนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ หลักความพอประมาณ หลักความมีเหตุผล และหลักการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยประยุกต์ใช้ตามขั้นตอนของ Linphoo et al., (2022) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นที่ 1 ตระหนักรู้-สู่การสร้างภูมิคุ้มกัน (Awareness to Self-immunity) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้และทำความเข้าใจมิติภายในด้วยการพิจารณาตนเองในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านมุมมองที่มีต่อตนเองและผู้อื่น

3.2 ขั้นที่ 2 ถามก่อร่าง-สร้างแรงบันดาลใจระเบิดจากข้างใน (Questioning to Ignite the Inspiration) เป็นขั้นขยายการเรียนรู้ภายในตัวเองสู่การเปิดใจรับรู้เรื่องราวของคนอื่น ตระหนักถึงคุณค่าและให้ความสำคัญกับสิ่งรอบข้างมากยิ่งขึ้น

3.3 ขั้นที่ 3 ปฏิบัติได้ใคร่ครวญ-ใช้เป็นและพอประมาณ (Doing through the Contemplation, Effective Using and Moderating) เป็นขั้นปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยความรอบรู้ รอบคอบระมัดระวังผ่านพฤติกรรมภายนอกด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีให้เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องประกอบแสดงวิสัยคิด วิธีแก้ปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักเหตุผลและความจำเป็น ประยุกต์ใช้สิ่งที่ตนเองมีให้เกิดประโยชน์สูงสุดและหาได้ภายใต้ ความขาดแคลน ขั้นนี้ให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีวัสดุอุปกรณ์ให้ ขณะที่โค้ชคอยกระตุ้นแต่ละกลุ่มด้วยคำถาม (Coaching) เกี่ยวกับประเด็นที่กำลังทำโดยไม่ด่วนตัดสินผู้เรียน (Suspending)

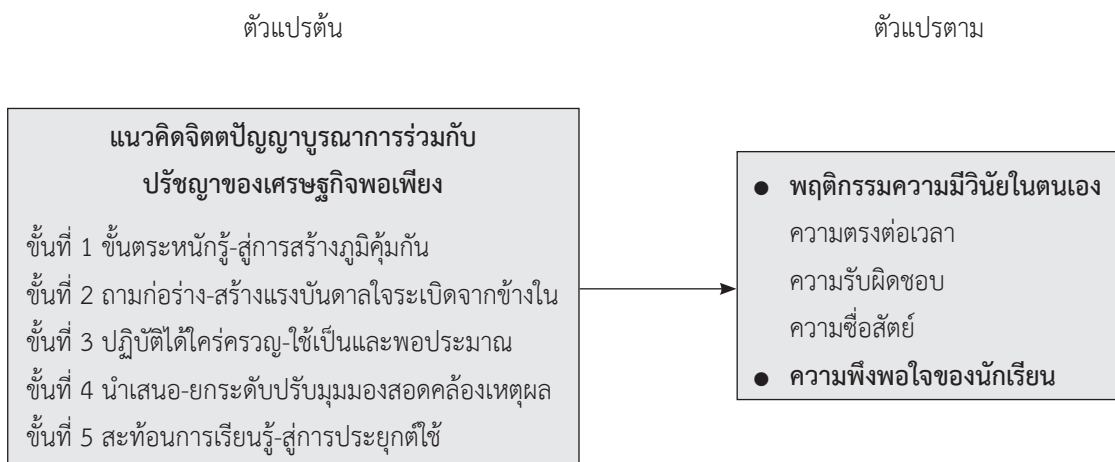
3.4 ขั้นที่ 4 นำเสนอ-ยกระดับปรับมุมมองสอดคล้องเหตุผล (Presentation to Enhance the View Depending on the Reason) เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนออกมานำเสนอชิ้นงานหรือสิ่งที่ลงมือปฏิบัติร่วมกัน โค้ชและเพื่อนสมาชิกช่วยกันตั้งคำถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการอภิปรายร่วมกันสะท้อนวิธีคิด จากนั้นสรุปเป็นความคิดรวบยอดต่อประเด็นเรื่องราว ที่ออกมานำเสนอ

3.5 ขั้นที่ 5 สะท้อนการเรียนรู้สู่การประยุกต์ใช้ (Reflection to Application) เป็นการใคร่ครวญและทบทวนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นภายในตนเองทั้งมิติด้านความคิด ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้จากการลงมือทำกิจกรรม ตั้งแต่ต้น โค้ชตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนมุมมองด้วยการพูดหรือเขียนอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผลให้เห็นถึงการตระหนักรู้ต่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่าและพอประมาณ

4. พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมทางจริยธรรมจากจิตสำนึกที่มีคุณค่า โดยเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามแบบแผนของตัวเองก่อนและที่สังคมกำหนดไว้ และต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะปฏิบัติเองและเกิดความเคยชิน (Perathoranic, 2019) ความมีวินัยในตนเองนั้นเกิดจากแรงกระตุ้นภายใน และพฤติกรรมที่แสดงออกมาต้องอยู่ในกฎและระเบียบของสังคม ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา (Luangach, 2017) โดยวินัยในตนเอง (Self-Discipline) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก นอกจากจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือ ขึ้นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ซึ่งความมีวินัยในตนเองประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความตรงต่อเวลา (Wisadsing & Kaewpuang, 2022) สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองไว้ 3 ด้าน ที่เหมาะสมกับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความตรงต่อเวลา โดยพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง วัดได้จากแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาเพิ่มเติม หน้าที่พลเมือง ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The Single Group Pretest Posttest Design) โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
E	T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

T_1 แทน การประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียน

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดจิตตปัญญาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

T_2 แทน การประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 197 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 75 คน กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 58 คน และกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 64 คน ผู้วิจัยสุ่มเลือกมา 1 กลุ่มด้วยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 58 คน กำหนดเป็นกลุ่มทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และรวบรวมหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์เนื้อหาแนวการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น

2) จัดทำกำหนดการสอน โดยกำหนดระยะเวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2.1.3 เมื่อดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องและสัมพันธ์กันขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 6 ชั่วโมง

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องกับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ความชัดเจนในการใช้ภาษา สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ด้วยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของรายการประเมินแต่ละข้อ (Item-Objective Congruency: IOC) โดยตั้งเกณฑ์ค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50-1.00 ผลปรากฏว่าค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำ

2.1.6 ผู้วิจัยปรับแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 เรื่อง ขยันหมั่นเพียร ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาและกิจกรรม พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ผู้วิจัยต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความกระชับขึ้น

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว โดยเพิ่มประเด็นคำถามในขั้นที่ 2 ถามก่อร่าง-สร้างแรงบันดาลใจระเบิดจากข้างใน และเพิ่มตัวอย่างสถานการณ์ในขั้นที่ 5 สะท้อนการเรียนรู้-สู่การประยุกต์ใช้ ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และ 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

5 ระดับ

2) สร้างแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยเกณฑ์ให้คะแนนและนำมาแปลผลดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

5 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

3 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

1 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง

5) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผล พิจารณาลงความเห็นว่าแบบประเมินมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับการนำไปใช้ประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียน

0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียน

-1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียน

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม โดยตั้งเกณฑ์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 ผลปรากฏว่าค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.47 และค่าความเชื่อมั่นตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

7) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่แก้ไขสมบูรณ์แล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2.2 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยให้คะแนนและนำมาแปลผล ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

5 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็นว่าแบบประเมินมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับการนำไปใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

-1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม โดยตั้งเกณฑ์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 ผลปรากฏว่าค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.49 และค่าความเชื่อมั่นตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74

7) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่แก้ไขสมบูรณ์แล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตจากวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ปฐมนิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 3 แผน (แผนละ 2 ชั่วโมง) เป็นเวลา 6 สัปดาห์

3.4 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบหลังเลิกเรียนโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง จากนั้นประเมินหลังเรียนโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ ได้แก่

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) ผลค่าความยากง่าย (p)

5.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน คือ สถิติการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมและรายด้าน ซึ่งแสดงดังตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความรับผิดชอบ	2.37	0.45	น้อย	4.70	0.28	มากที่สุด
ความซื่อสัตย์	2.23	0.48	น้อย	4.66	0.29	มากที่สุด
ความตรงต่อเวลา	2.34	0.41	น้อย	4.63	0.25	มากที่สุด
รวม	2.28	0.36	น้อย	4.66	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบ ว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = 0.36) และหลังเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.22) โดยหลังเรียนนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.28) รองลงมา คือ ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.29) และด้านความตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.25)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความรับผิดชอบ

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความรับผิดชอบ						
1. นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน	2.66	0.64	ปานกลาง	4.78	0.42	มากที่สุด
2. นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี	2.21	0.59	น้อย	4.60	0.49	มากที่สุด
3. นักเรียนดูแลความสะอาดร่างกายและเครื่องใช้ส่วนตัว	2.24	0.71	น้อย	4.74	0.44	มากที่สุด
4. นักเรียนดูแลความสะอาดของห้องเรียน บริเวณโรงเรียน และอุปกรณ์ส่วนรวม	2.36	0.61	น้อย	4.67	0.47	มากที่สุด
5. นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด	2.40	0.67	น้อย	4.69	0.47	มากที่สุด
รวม	2.37	0.45	น้อย	4.70	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านความรับผิดชอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงให้เห็นว่า ก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 4.70) โดยหลังเรียน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ข้อ 3 นักเรียนดูแลความสะอาดร่างกายและเครื่องใช้ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.44) และ ข้อ 5 นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47)

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความซื่อสัตย์

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความซื่อสัตย์						
1. นักเรียนไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตน	2.40	0.72	น้อย	4.74	0.44	มากที่สุด
2. นักเรียนไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตน	2.17	0.63	น้อย	4.50	0.50	มากที่สุด
3. นักเรียนไม่ลอกการบ้านหรือลอกข้อสอบของผู้อื่น	2.19	0.83	น้อย	4.71	0.46	มากที่สุด
4. นักเรียนพูดความจริงและปฏิบัติตามคำพูดของตนเองเสมอ	2.12	0.75	น้อย	4.55	0.50	มากที่สุด
5. นักเรียนเก็บของได้จะนำส่งคืนเจ้าของหรือนำส่งครูเสมอ	2.28	0.81	น้อย	4.78	0.42	มากที่สุด
รวม	2.23	0.48	น้อย	4.66	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านความซื่อสัตย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงให้เห็นว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.48) โดยหลังเรียน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5 นักเรียนเก็บของได้จะนำส่งคืนเจ้าของ หรือนำส่งครูเสมอ ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ข้อ 1 นักเรียนไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตน ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.44) และ ข้อ 4 นักเรียนไม่ลอกการบ้านหรือลอกข้อสอบของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46)

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความตรงต่อเวลา

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความตรงต่อเวลา						
1. นักเรียนมาโรงเรียนและเข้าห้องเรียนทันเวลา	2.53	0.65	ปานกลาง	4.69	0.47	มากที่สุด
2. นักเรียนทำกิจกรรมเสร็จทันเวลาที่ครูกำหนด	2.10	0.64	น้อย	4.50	0.50	มาก
3. นักเรียนส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนด	2.14	0.80	น้อย	4.59	0.50	มากที่สุด
4. นักเรียนรู้เวลาเริ่มและเวลาเลิกกิจกรรม โดยฟังสัญญาณจากครู ซึ่งครูไม่ต้องเตือนซ้ำ	2.31	0.78	น้อย	4.59	0.50	มากที่สุด
5. นักเรียนกลับบ้านตรงเวลา	2.60	0.67	ปานกลาง	4.78	0.42	มากที่สุด
รวม	2.34	0.41	น้อย	4.63	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านตรงต่อเวลา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงให้เห็นว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.41) โดยหลังเรียนพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5 นักเรียนกลับบ้านตรงเวลา ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ข้อ 1 นักเรียนมาโรงเรียนและเข้าห้องเรียนทันเวลา ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47) และข้อ 3 นักเรียนส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด จิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ	4.88	0.38	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความน่าสนใจ	4.78	0.46	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการบูรณาการกับสาระอื่น ๆ	4.71	0.50	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการบูรณาการช่วยพัฒนาพฤติกรรม ความมีวินัยในตนเอง	4.88	0.33	มากที่สุด
5. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทบาทหน้าที่ของนักเรียน	4.84	0.37	มากที่สุด
6. การใช้สื่อการเรียนรู้กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้	4.84	0.37	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ทำจิตใจเกิดความสงบผ่อนคลาย	4.79	0.41	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ใคร่ครวญและลงมือปฏิบัติ	4.86	0.35	มากที่สุด
10. การเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	4.88	0.33	มากที่สุด
รวม	4.83	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.20) ซึ่งข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.38) รองลงมา คือ ข้อ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการบูรณาการช่วยพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) และข้อ 10 การเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.333) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวม ก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหลังเรียนประถมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความตรงต่อเวลา และด้านความซื่อสัตย์ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ขั้นที่ 1 ขั้นตระหนักรู้-สู่การสร้างภูมิคุ้มกัน ได้มีการสอดแทรกหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ขั้นที่ 2 ถามก่อร่าง-สร้างแรงบันดาลใจระเบิดจากข้างใน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองด้านความมีวินัยในตนเอง ขั้นที่ 3 ปฏิบัติได้ใคร่ครวญ-ใช้เป็นและพอประมาณ ได้มีการสอดแทรกหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านพอประมาณ ขั้นที่ 4 นำเสนอ-ยกระดับปรับมุมมองสอดคล้องเหตุผล ได้มีการสอดแทรกหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ขั้นที่ 5 สะท้อนการเรียนรู้-สู่การประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นการใคร่ครวญและทบทวนประสบการณ์ มีการได้ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนมุมมองด้วยการพูดหรือเขียนอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผลให้เห็นถึงการตระหนักต่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่าและพอประมาณ จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้สอดแทรกหลักเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในกิจกรรมตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาอย่างกลมกลืน ซึ่งการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงจะต้องอยู่บนพื้นฐานความรู้และคุณธรรม ความมีวินัยในตนเองเป็นคุณธรรมสำคัญและค่านิยมสำหรับคนไทย ฉะนั้นเมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงทำให้เกิดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยพิจารณาตามหลักเหตุและผลโดยมีการให้คำชมและรางวัลสำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมดีขึ้นอย่างชัดเจน ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กระดับก่อนกฎเกณฑ์ (อายุประมาณ 2-12 ปี) ขั้นที่ 2 การตอบสนองความต้องการของตนเองหรือการแสวงหารางวัลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Kaewpuang, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Linphoo (2022) ได้ที่ศึกษาการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของผู้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผลการวิจัย พบว่า ผู้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (CCR-KP) มีจิตสำนึกสาธารณะโดยรวมเพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยดังกล่าวได้ระบุนิยามศัพท์เฉพาะของพฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะซึ่งมีข้อที่สอดคล้องกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง คือ การเคารพในสิทธิหน้าที่และข้อปฏิบัติทางสังคม หมายถึง การที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของสังคม มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติและใช้อย่างรู้คุณค่า และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Srichai (2024) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Atthakosolo & Pangthipampai (2021) ที่กล่าวว่าเศรษฐกิจพอเพียงช่วยให้เสริมสร้างฐานจิตใจของคนในชาติ ในสังคม ให้มีสำนึกในคุณธรรม ซื่อสัตย์

สุจริต และให้มีความรอบรู้เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ มีปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการบูรณาการช่วยพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง และการเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้นำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมนิทานประกอบ การใช้สุนทรียสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงหลักเศรษฐกิจพอเพียงและความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้และทำความเข้าใจมิติภายในด้วยการพิจารณาตนเองในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านมุมมองที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้สนใจปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทำให้นักเรียนได้รับรู้ว่าการกิจกรรมดังกล่าวช่วยพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง และเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเองที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับกฎแห่งความพอใจของธอร์นไคด์ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะมีผลดีถ้าหาผู้เรียนได้รับความพอใจ (Kaewpuang, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Linphoo (2022) ได้ที่ศึกษาการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของผู้เรียนกระบวนการเรียนรู้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เข้าร่วมใช้กระบวนการเรียนรู้มีความคิดเห็นว่าการกระบวนการเรียนรู้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความสนุกสนาน ผ่อนคลาย จิตใจสงบ ได้ฝึกกระบวนการคิด ได้เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รู้จักฝึกการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รู้จักทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ เข้าใจตัวเองมากขึ้น ยอมรับและเคารพคนอื่น สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในอนาคตได้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Srichai (2024) ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Atthakosolo & Pangthipampai (2021) ที่กล่าวว่า การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระพุทธศาสนาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้พึ่งพาตนเองได้ แบบพออยู่พอกินพอใช้ เศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง การผลิตที่เพียงพอมีคุณภาพ ผู้บริโภคมีความพึงพอใจ ในชุมชนมีความรักความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เกิดความสมดุลในการดำเนินชีวิตและในชุมชนท้องถิ่น ความเจริญก้าวหน้าของสังคมด้านเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และประโยชน์ที่ได้รับจากคำสอนทางพระพุทธศาสนา การไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองและคนอื่น ด้วยการยึดหลักแห่งความถูกต้องดีงาม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เศรษฐกิจพอเพียงกับพระพุทธศาสนา คือ ประชาชนมีกินมีใช้อย่างเพียงพอ ผู้คนในสังคมมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. งานวิจัยได้ข้อค้นพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นที่ 3 ปฏิบัติได้ใคร่ครวญ-ใช้เป็นและพอประมาณ เป็นขั้นปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง ผ่านกิจกรรมทั้งรายบุคคล และกลุ่มให้ลงมือปฏิบัติ ฝึกทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกัน โดยคำนึงถึงหลักเหตุผล ดังนั้น ครูจึงควรเข้าไปให้คำแนะนำกับผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันทำงาน ตลอดจนให้กำลังใจในการทำงานของผู้เรียนโดยใช้สุนทรียสนทนา และการเสริมแรง

2. งานวิจัยได้ข้อค้นพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นที่ 5 สะท้อนการเรียนรู้สู่การประยุกต์ใช้ เป็นขั้นสุดท้ายของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นการสะท้อนการเรียนรู้สู่การประยุกต์ใช้ ดังนั้น ครูควรคิดตัวอย่างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยกันระบุแนวทางการปฏิบัติตนด้วยความมีวินัยในตนเองภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว โดยเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยได้ข้อค้นพบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมในด้านอื่น ดังนี้

1. ควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมในด้านอื่น หรือพัฒนาทัศนคติ การเห็นคุณค่าความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นหรือระดับชั้นอื่น ๆ ได้
2. ควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการร่วมกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาการจัดการเรียนรู้บูรณาการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาติ แก้วพวง อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยนี้ และผู้สอนรายวิชาดังกล่าว และขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยจนสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณผู้อำนวยการ จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- Atthakosolo, P. & Pangthipampai, P. (2021). Philosophy of Sufficiency Economy. **Journal of Dhamma for Life**, 27(3), 24 - 37. (In Thai)
- Bamrungsub, P. (2024). Contemplative Education Interesting Knowledge. **Journal of Santayaphiwat Wat Nongnokkod**, 2(3), 70-86.
- Kaewpuang, P. (2020). **Science of Social Studies Learning Management**. Bangkok: Chulalongkorn Press.
- Linhoo, M. (2022). **The Promotion of Public Consciousness of Pre-Service Teacher Students by Learning Process Based on The Integration of Contemplative Education and King Sufficiency Economy Philosophy (CCR-KP)**. (Research report). Kamphaengphet Rajabhat University.
- Luangrach, B. (2017). **Factors Affecting to Self-Discipline of Students of Opportunity Expansion School in Pha Nakhon Si Ayutthaya**. (Master Thesis). Silpakorn University, Pha Nakhon Si Ayutthaya.
- Mingchai, P. (2024, 10 June.) **Learners 'self-discipline Behaviors Problem**. Teacher. Wat Laem Fa Pha School.
- Perathoranic, C. (2019). Self-discipline: Link to moral ethics based on desirable graduate characteristics. **CMU Journal of Education**, 3(2), 1-10. (In Thai)
- Rungkhunakorn, B. (2016). Contemplative Education: the Ancient way of Learning in a new World. **Journal of Education Silpakorn University**, 14(2), 29-39
- Srichai, P. (2024). Learning Management According to the Concept of Contemplative Education to Enhance the Self-discipline for Mathayomsuksa 1 Students. **Journal of Education Buriram Rajabhat University**, 4(1), 79-93. (In Thai)
- The Chaipattana Foundation. **Origin of Sufficiency Economy**. Retrieved from ://www.chaipat.or.th/publication/publish-document/sufficiency-economy.html [2024, 25 Aug.]
- Wisadsing, O. & Kaewpuang, P. (2022). Developing Self-discipline Behaviors of Prathomsuksa 2 Students Using Moral Tales. **Journal of Educational Research and Innovation Phranakhon Rajabhat University**, 2(2), 73-89. (In Thai)
-